

přemlouváním, vychvalováním, odstraňováním protiv a překážek, působiti na svobodnou vůli žalovaného a jeho vyhlédnuté nevěsty, by uzavřeli spolu sňatek. V té příčině rozhodující je jen vůle stran a každý vliv třetích osob (zprostředkovatele sňatku) jest vyloučen. Poněvadž se soud první stolice z důvodu mylného názoru právního vůbec neobíral věcí a nepřipustil důkazy, zejména o tom, zda došlo k tvrzené dohodě, jaký byl přesný účel cest tvrzených žalobcem, kolik cest skutečně vykonal, jakož i o tom, jakou činnost žalobce měl vyvinouti a jakou vskutku vyvinul, uznal odvolací soud se svého odlišného správného stanoviska právem, že řízení první stolice je kusé a věc není zralá k rozhodnutí, neboť není náležitě objasněna.

Čís. 9621.

Ochrana nájemců.

Do usnesení, jímž bylo rozhodnuto o útratách návrhu na svolení k výpovědi (o útratách následkem zpětvzetí návrhu) jest rekursní lhůta osmidenní.

(Rozh. ze dne 6. února 1930, R II 27/30.)

Rekursní soud odmítl pro opožděnost rekurs vypovídající strany do usnesení prvního soudu, jímž jí bylo uloženo nahraditi vypovídané straně útraty. Důvody: Napadeným usnesením byla vypovídající strana uznána povinnou, nahraditi odpůrci následkem zpětvzetí návrhu na svolení k výpovědi útraty 111 Kč do 14 dnů pod exekucí. Toto usnesení bylo vypovídající straně doručeno dne 14. listopadu 1929. Stížnost byla podána přímo u okresního soudu dne 25. listopadu 1929, tedy po uplynutí osmidenní lhůty, stanovené § 4 (5) zákona o ochraně nájemníků. Jest podotknouti, že stanoví-li zákon osmidenní lhůtu ke stížnosti ve věci samé, musí se to zřejmě dotýkati také každé jiné stížnosti v takových věcech, tedy i stížnosti proti ustanovení útrat.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu,

n e b o ť

jeho vývody není vyvráceno správné, věci i zákonu vyhovující odůvodnění napadeného usnesení. Ustanovení § 5 odst. (2) zákona o ochr. náj., jehož se stěžovatelka dovolává, týká se útrat řízení opravného.

Čís. 9622.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Pro toho, kdo se přihlásil za člena zamýšleného společenstva před jeho založením s tím, že chce přistoupiti jako zakládající člen, a byl na ustavující schůzi za zakládajícího člena přijat, neplatí ustanovení stanov, že člena přijímá správní výbor. Přijetí člena může se státi pod podmínkou dodatečné písemné přihlášky.

(Rozh. ze dne 6. února 1930, Rv II 354/29.)